

MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Advies in hoofdlijnen
van 18 november 2004
over de aanvulling van het DABM
met een titel inzake de erkenning
van deskundigen en laboratoria

2004 | 42

D/2004/7080/A42

Overname wordt verwelkomd, mits bronvermelding

© 2004 Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Kliniekstraat 25, 4de verdieping
B-1070 Brussel
tel. 02-558 01 30
fax 02-558 01 31
e-mail: info@minaraad.be
internet: www.minaraad.be

Inhoudstafel

Inleiding 5

I. Beschrijving 6

- 1.1. Algemeen 6
- 1.2. Huidige regeling 7
- 1.3. Doelstellingen van het voorstel 8

II. Algemene opmerkingen 10

- 2.1. Appreciatie 10
- 2.2. Afbakening disciplines 11
- 2.3. Procedure voor erkenning 13
- 2.4. Kwaliteitsbewaking 15
- 2.5. Europese dienstenrichtlijn 16

Inleiding

Op 7 juni 2004 ontving de MiNa-Raad een adviesvraag van de Vlaamse minister van Leefmilieu. De minister vraagt in de brief om een advies in hoofdlijnen uit te brengen over het Voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door toevoeging van een titel inzake de erkenning van deskundigen en laboratoria. Er werd geen adviestermijn vooropgesteld.

Het advies werd voorbereid door de werkgroep van de MiNa-Raad. Die organiseerde op 13 oktober 2004 een hoorzitting met alle betrokkenen (AMINAL, OVAM, VMM, VLM, VITO, BELAC, VMC, VMD, VVP).

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies.

Em. prof. dr. Rudi Verheyen
voorzitter MiNa-Raad

- [3] **Voorontwerp van decreet.** Voorliggend voorontwerp van decreet voegt een titel inzake de erkenning van deskundigen en laboratoria toe aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

Het is de bedoeling dat de titel erkenningen uitvoering zou krijgen in één uitvoeringsbesluit dat alle bepalingen bundelt. Dit uitvoeringsbesluit dient o.m. te voorzien in de concrete afbakening van de verschillende disciplines van deskundigen en parameterpakketten voor laboratoria waarvoor een erkenning wordt ingesteld. Tevens zal het de erkenningsvoorwaarden bevatten die voor elk van de disciplines worden ingevoerd.

De procedure voor erkenning van deskundigen zou van toepassing zijn op de erkenning van de milieuverificateur, de “bevoegde deskundige”, de bodemsaneringsdeskundige, de MER-deskundige/-coördinator, de VR-deskundige, de milieudeskundige, de milieucoördinator en de kwalificatie bevoegde technici/firma.

De procedure voor laboratoria zou gelden voor erkenningen inzake analyse en/of monsterneming met betrekking tot water; grondwater; afvalstoffen; luchtverontreiniging; geluidshinder; het Mestdecreet (meststoffen, veevoeder, bodem) en (water)bodems.

1.2. Huidige regeling

- [4] **Versnippering.** Momenteel zijn de besluitvormingsprocedures voor de erkenning van de verschillende deskundigen en laboratoria versnipperd over een hele reeks decreten en (oudere) wetten van het Vlaamse milieuhygiënerecht. Elk van die decreten en wetten heeft zijn eigen uitvoeringsbesluiten. Deze versnippering heeft tal van nadelen:
- De erkenning en/of controle van deskundigen of laboratoria gebeurt door tal van verschillende overheidsorganen.
 - De besluitvormingsprocedures om erkenningen af te leveren zijn telkens verschillend.
 - Soms zijn er geen termijnen bepaald waarbinnen de overheid over een erkenningsaanvraag moet beslissen.
 - In vele gevallen is geen beroepsmogelijkheid voorzien (behoudens de algemene procedure voor de Raad van State).
 - Het ontbreken van een overkoepelende structuur weegt op het uitwisselen van ervaringen waardoor lacunes en overlappings ontstaan (bv. overlapping tussen de parameterpakketten waarvoor een erkenning is vereist).
 - De controle van de erkenningsvoorwaarden voor deskundigen en de “derdelijns-controle” voor laboratoria, gebeuren door verschillende organen en instellingen van het Vlaamse gewest. Bovendien is de intensiteit van deze controle zeer wisselvallig en in sommige gevallen ontbreekt de controle op de erkenningsvoorwaarden.
 - De Vlaamse overheid beschikt momenteel niet over een databank waarin alle afgeleverde erkenningen zijn opgenomen. Hoogstens bestaan databanken per instelling of per soort erkenning.

1.3. Doelstellingen van het voorstel

- [5] **Afstemming.** Het voorontwerp streeft naar vereenvoudiging en verbetering van de bestaande regelgeving, om te komen tot een meer coherent geheel van erkenningsprocedures en een beter uitgewerkt instrumentarium. De bestaande reeks van besluitvormingsprocedures worden vervangen door twee geharmoniseerde besluitvormingsprocedures, nl. een procedure voor de erkenning van laboratoria en een procedure voor de erkenning van deskundigen.

- [6] **Verlaging van de toepassingslast van de regelgeving.** De meeste erkenningen worden verleend voor een periode van 5 jaar. In dit decreet wordt ervoor geopteerd om erkenningen te verlenen voor een periode van 7 jaar. Wat de erkenning van laboratoria betreft wordt ernaar gestreefd om maximaal te kunnen voortbouwen op accreditaties die door laboratoria worden verkregen.

- [7] **Verhoging van de effectiviteit en de efficiëntie van het instrument erkenningen.** De huidige versnippering op het vlak van regelgeving en organisatie bemoeilijkt een doordacht gebruik van het instrument erkenningen (o.a. goede en duidelijke formulering van goed controleerbare erkenningsvoorwaarden) en bemoeilijkt tevens de organisatie van een kwaliteitsbewaking van de activiteiten die worden uitgevoerd door laboratoria (en in mindere mate van de activiteiten die worden uitgeoefend door deskundigen).

- [8] **Een beter informatiebeheer.** Het voorontwerp voorziet tal van technische mogelijkheden om te komen tot een beter informatiebeheer en -uitwisseling. De informatie met betrekking tot de milieuerkenningen wordt opgenomen in het toekomstige management- en informatiesysteem (MMIS). Zo zal onder meer voorzien worden in een website met alle nuttige informatie inzake erkenningen van laboratoria en deskundigen.

- [9] **Een betere organisatie van de overheid: de bevoegde administratie.** De Vlaamse Regering zal per categorie van erkend deskundige een “bevoegde administratie” aanduiden die wordt belast met de erkenning van de deskundige. Dit zullen deels de agentschappen van het beleidsdomein, en deels de entiteit vergunningen en erkenningen van het departement zijn.

In het kader van het proces “bestuurlijk beleid” werd om efficiëntieredenen beslist om de aanvraag tot erkenning van de deskundigen in eerste aanleg niet door een zelfde commissie (de erkenningscommissie) te laten behandelen. Volgens de toelichting is de deskundigheid die nodig is voor het verlenen van de diverse soorten erkenningen van deskundigen sterk verschillend. Er is volgens de toelichting weinig of geen overlapping tussen de diverse soorten activiteiten waarvoor deskundigen kunnen worden erkend, met uitzondering van de erkenning voor bodemsaneringsdeskundigen en voor MER-deskundige “bodem”. De administratieve vereenvoudiging en de verbetering van de kwaliteitsbewaking die zou worden gerealiseerd door het centraliseren van alle erkenningen van deskundigen

bij de erkenningscommissie, weegt niet op tegen de nadelen van centralisatie (inzet van meer menskracht, zonder dat dit substantieel bijdraagt tot verhoging van de expertise die nodig is voor de verlening van de erkenning).

- [10] **Een betere organisatie van de overheid: de erkenningscommissie.** Er wordt een erkenningscommissie opgericht die belast is met het verlenen van erkenningen aan deskundigen in beroep en aan laboratoria in eerste aanleg en in beroep. Omdat de erkenning van laboratoria voor diverse parameterpakketten telkens een zeer vergelijkbare activiteit is en er veel raakpunten kunnen zijn tussen de pakketten, werd ervoor geopteerd om de beslissingsbevoegdheid voor erkenning van laboratoria te centraliseren.

In de erkenningscommissie zullen vertegenwoordigers van de verschillende betrokken diensten en agentschappen zetelen. Zodoende worden zij rechtstreeks betrokken bij de geïntegreerde procesbewaking waardoor de bestaande deskundigheid, die aanwezig is binnen de Vlaamse milieuhuishouding, wordt opgenomen in de werking van de erkenningscommissie. De oprichting van een gespecialiseerde erkenningscommissie voor de erkenning van laboratoria zal niet alleen bijdragen tot een doorgedreven objectivering en gelijke behandeling van elk dossier, maar moet ook leiden tot een snellere en meer regelmatige afhandeling van erkenningsaanvragen.

Voor de erkenning van laboratoria zal de erkenningscommissie de beslissing nemen in eerste aanleg maar ook fungeren als beroepscommissie via een heroverweging van haar initiële besluit. Volgens de memorie van toelichting biedt echte beroepsmogelijkheid bij een andere instantie dan degene die een beslissing nam in eerste aanleg de beste rechtsbescherming voor de aanvrager. Dit bleek evenwel niet haalbaar omdat er te weinig ambtenaren zijn die vertrouwd zijn met de materie en dus met de nodige kennis van zaken een wetenschappelijk oordeel zouden kunnen vellen over een gerezzen betwisting.

- [11] **Een betere organisatie van de overheid: entiteit vergunningen en erkenningen.** Het proces beter bestuurlijk beleid voorziet in het departement van het beleidsdomein Leefmilieu en natuur een entiteit vergunningen en erkenningen.

Deze entiteit speelt een substantiële rol bij de erkenning in eerste aanleg en bij heroverweging van laboratoria en bij de erkenning van deskundigen in beroep (als secretariaat van de erkenningscommissie). Taak van de entiteit is o.a. om op te treden als “procesbewaker” om ervoor te zorgen dat erkenningen van labo’s tijdig worden verleend. De entiteit moet tevens het verbindingsstuk zijn tussen alle diensten die erkenningen verlenen en bijdragen tot de eenheid van visie op het instrument erkenningen.

Door de centralisering van de procesbewaking van alle erkenningen van laboratoria bij de erkenningscommissie zal deze commissie eveneens de rol van centraal informatiepunt en aanspreekpunt kunnen vervullen.

II. Algemene opmerkingen

2.1. Appreciatie

- [12] **Belangrijke stap in de goede richting.** De MiNa-Raad vindt het voorontwerp een belangrijke stap in de goede richting om het versnipperd beleid inzake erkenningen te stroomlijnen.

De Raad steunt het voorstel om te werken met één decretale basis en deze te integreren in het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM). Dit biedt bovendien de mogelijkheid om in de toekomst nieuwe erkenningsstelsels op te zetten indien dit aangewezen is.

De MiNa-Raad steunt de doelstellingen van het voorliggende voorontwerp. Zo wordt de bestaande regelgeving vereenvoudigd en verbeterd waardoor de bestaande erkenningsprocedures geïntegreerd worden. Hierdoor verhoogt de efficiëntie en effectiviteit van het instrument erkenningen.

- [13] **Voorontwerp houdt rekening met bestaande en aangekondigde beleidsinitiatieven.** De MiNa-Raad merkt dat het voorontwerp in grote lijnen rekening houdt met bestaande en aangekondigde beleidsinitiatieven. Het voorontwerp spoort volledig samen met de hervorming van de leefmilieu-administratie zoals uitgewerkt in het kader van het proces “bestuurlijk beleid”, met de wijzigingen in het DABM naar aanleiding van het MER-VR-decreet en met de lopende wetgevende initiatieven inzake bronnencontrole en handhaving.

Ook zijn er op het vlak van gegevensbeheer duidelijke linken voorzien met het management- en informatiesysteem (MMIS) dat momenteel binnen de Vlaamse administratie wordt uitgewerkt. Het MMIS heeft als doelstelling om milieu-informatie beter en efficiënter beschikbaar te stellen naar alle overheidsinstanties die hierbij betrokken zijn. Het MMIS speelt tevens een belangrijke rol om deze informatie over milieu en natuur bereik-

baar te maken voor burgers en organisaties. Meer en meer en eveneens onder impuls van internationale verdragen (bv. Verdrag van Aarhus) en Europese richtlijnen, heeft de burger recht op toegang tot deze informatie en moet zij kunnen mee participeren in besluitvorming. De MiNa-Raad vindt de uitbouw van en de koppeling met MMIS dan ook van bijzonder belang.

- [14] **Maar voor verbetering vatbaar.** Niettegenstaande het voorontwerp ervaren wordt als een belangrijke stap in de goede richting meent de Raad dat het voorontwerp op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is.

2.2. Afbakening disciplines

- [15] **Type 1 en type 2-erkenningen.** De ERM-studie en het voorontwerp onderscheiden twee types van erkenningen. Het eerste type zijn erkenningen die worden verleend aan natuurlijke en/of rechtspersonen die taken uitvoeren die bijdragen tot de uitvoering van het overheidsbeleid (bv. de erkenning als MER-deskundige, de erkenning als laboratorium voor wateranalyse, etc.). Het tweede type betreft erkenningen die nauw verwant zijn met vergunningsstelsels en de vergunningsplichten en die eerder gericht zijn op controle van potentiële milieuschadelijke effecten (bv. erkenning inzake de ophaling van afval, erkend vogelvangster, etc.). De studie stelt dat de type-2-erkenningen eerder onderverdeeld moeten worden in het stelsel van vergunningen. Dit zou er toe leiden dat het oneigenlijk gebruik van het begrip erkenning vervangen zou worden door een ander begrip, bijvoorbeeld vergunningen. Het onderscheid tussen beide types hangt nauw samen met de regelgeving die voorbereid werd in het kader van bronnencontrole.

Om de uitvoeringsbesluiten in het kader van het voorliggend voorontwerp voor te bereiden, richtte de administratie 2 bijkomende werkgroepen op: een eerste m.b.t. de aflijning van de disciplines inzake erkenningen van deskundigen, een tweede m.b.t. de aflijning van de parameterpakketten inzake de erkenningen van laboratoria.

- [16] **Aflijning van disciplines.** Het hoofddoel van de werkgroep erkenningen was de verschillende (gewenste) disciplines af te bakenen. Enerzijds gebeurde dit door het aantal bestaande disciplines (zo mogelijk) te beperken, anderzijds door na te gaan waar er zich overlappingsen voordeden. Hierbij werd onderzocht welke disciplines geschrapt konden worden, welke eventueel bijkomend gewenst waren of welke mogelijk konden worden gehegroepeerd. Tevens werd nagegaan of er eventueel bepaalde deeldisciplines dienden te worden gecreëerd.

De MiNa-Raad is het eens met het opzet van het rapport over de aflijning van de disciplines. De Raad beaamt dat bij de hervorming vereenvoudiging een belangrijke doelstelling is, maar zeker niet de enige. Andere belangrijke doelen zijn een verhoogde kwaliteitsbewaking, een betere informatiedoorstroming, een hogere efficiëntie, ... Zonder diep-

gaand in te gaan op inhoud en conclusies van het rapport formuleert de MiNa-Raad een aantal bedenkingen:

- **Basiserkenning.** Positief is dat gewerkt zou worden aan een “basiserkenning” voor de verschillende disciplines, desgevallend aangevuld met specifieke erkenningscriteria voor specifieke deeldomeinen. Bijvoorbeeld een basiserkenning als deskundige in de discipline lucht. Indien aan bepaalde criteria voldaan wordt kan een uitbreiding voor het pakket “geur” verkregen worden.
- **MER-disciplines.** De werkgroep stelt een gedeeltelijke herschikking en aanpassing van de MER-disciplines voor, waarbij een aantal disciplines worden ondergebracht in andere disciplines. Een aantal andere disciplines zouden blijven bestaan en enkele werden bijkomend vooropgesteld (klimaat, licht, ...). De Raad vraagt zich af of onderzocht is of de erkenning voor de andere en bijkomende disciplines wel noodzakelijk zijn. De MER-regelgeving bevat op het eerste zicht immers voldoende waarborgen om te komen tot kwalitatieve project-MER's: gedetailleerde richtlijnenboeken, de aanstelling van teamleider onder vorm van een erkend coördinator, een uitgebreide kennisgeving met inbegrip van de gegevens van het team van deskundigen, projectspecifieke richtlijnen opgesteld door de cel MER, een kwaliteitscontrole van de ontwerp-MER, opvolging door de MER-cel ,...
- **Type 1 of type 2-erkenningen.** De MiNa-Raad stelt vast dat de werkgroep de milieuverificateur, koeltechnici, brander- en stookolietechnici bij type 2-erkenningen indeelt. Het voorontwerp deelt deze in bij de type 1-erkenning. De toelichting bij het voorontwerp stelt wel dat de 8000 erkende brander- en stookolietechnici onder type 1-erkenning gecatalogeerd worden maar dat ze voorlopig niet onder de nieuwe erkenningsregeling vallen. De MiNa-Raad meent dat deze erkenningen niet passen in het stelsel van vergunningen (type 2-erkenningen). Door koeltechnici, brander- en stookolietechnici als type 1-erkenning te beschouwen, wordt ook de kwaliteitsbewaking gegarandeerd. De MiNa-Raad begrijpt dat de overheid de middelen niet heeft om een dergelijk grote groep van deskundigen te erkennen en te controleren. De MiNa-Raad vindt de onlangs uitgewerkte regeling voor koeltechnici een goed alternatief, nl. het invoeren van een certificering voor koeltechnici. De certificaten mogen enkel worden afgeleverd door instellingen die hiervoor door BELCERT zijn geaccrediteerd.

[17] **Invoeren van de mogelijkheid van een verkorte procedure voor een erkenning van deskundigen die gebaseerd is op een certificaat.** De Raad is van mening dat de evaluatie van de kennis en de vaardigheden van een deskundige en het periodiek toezicht daarop in de eerste plaats een taak is van de overheid. Niettemin kunnen er redenen zijn om deze evaluatie deels (erkenning door de overheid op basis van een certificaat) of volledig (geen erkenning doch wel een certificaat) uit te besteden. Uitbesteding is volgens de MiNa-Raad te overwegen indien:

- De deskundige een taak uitvoert die niet essentieel is voor het functioneren van de overheid.

- Het aantal te certificeren deskundigen voldoende hoog is. Anders ontstaat het risico dat certificatie-instellingen geen interesse hebben om deze activiteit op te starten of bestaat de kans op marktverstoring indien slechts één certificatie-instelling deze certificatiedienst aanbiedt.
- Het hoge aantal te erkennen en te controleren deskundigen dermate veel overheids-personeel vraagt dat andere taken er onder lijden.
- Er reeds gecertificeerde deskundigen bestaan die gelijkaardige activiteiten verrichten. Een voorbeeld hiervan is de milieuverificateur die de decretale milieuaudit moet valideren. Het DABM bepaalt dat dit moet gebeuren door een daarvoor erkend of geaccrediteerd milieuverificateur. In dit geval kan de aparte accreditatie nauw afgestemd worden op de bestaande accreditatie van milieuverificateurs (voor EMAS).

Het voordeel van een erkenning bovenop een certificaat is dat de overheid de mogelijkheid heeft rechtstreeks en snel in te grijpen indien ondermaats werk geleverd wordt. Indien uit klachten of uit steekproefsgewijze controle blijkt dat de deskundige niet langer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden kan de erkenning geschorst of opgeheven worden. Bovendien laat het systeem van erkenningen toe dat er naast algemene (bv. in bezit zijn van een geldig certificaat) en categorale voorwaarden ook bijzondere voorwaarden worden vastgesteld.

De Raad meent dat de voorziene procedures voor de erkenning als deskundige niet afgestemd zijn op erkenningen die gebaseerd zijn op certificatie. Aangezien bij deze erkenning maar een beperkt aantal voorwaarden geëvalueerd moeten worden, zou een verkorte procedure mogelijk moeten zijn.

2.3. Procedure voor erkenning

- [18] **Erkenningduur.** Het voorstel voorziet in een duur van zeven jaar. In principe zou een erkenning voor onbepaalde duur moeten gelden. Een erkenning impliceert immers dat de deskundige voldoet aan de erkenningsvoorwaarden. Het blijvend voldoen aan de erkenningsvoorwaarden moet gegarandeerd worden via een regelmatige kwaliteitscontrole.

Momenteel ontbreekt in vele gevallen een structurele en allesomvattende kwaliteitscontrole. Bovendien blijkt uit de praktijk dat het schorsen en opheffen van een erkenning veel moeilijker ligt dan het niet verlengen van een erkenning.

De MiNa-Raad gaat dan ook akkoord dat in afwachting van systematische kwaliteitsopvolging (gedurende de looptijd van de erkenning) de duur van de erkenning wordt beperkt. De geldigheidsduur van alle erkenningen is in het voorstel bepaald op zeven jaar. De Raad vraagt wel om voldoende flexibiliteit in te bouwen door het vaststellen van de geldigheidsduur per discipline aan de Vlaamse Regering toe te vertrouwen.

De Raad stelt vast dat de milieucoördinator momenteel voor onbepaalde tijd erkend is. De huidige erkenning geldt enkel voor externe milieucoördinatoren. Interne milieucoör-

dinatoren moeten gemeld worden en de instemming van de afdeling Milieuvergunningen is vereist indien een milieucoördinator voor twee of meer inrichtingen wordt aangesteld. De werkgroep disciplines stelt dan ook dat de externe milieucoördinator onder het toepassingsgebied van het voorontwerp valt en dat de interne milieucoördinator er buiten valt. De Raad kan begrijpen dat de erkenningsduur van de externe milieucoördinator onbepaald blijft. Anders dreigt er een ongelijkheid op te treden met de interne milieucoördinator die een onbeperkte aanstelling geniet.

- [19] **Beslissing in eerste aanleg.** De beslissing in eerste aanleg gebeurt voor de deskundigen door de bevoegde administratie. Voor laboratoria gebeurt dit door de erkenningscommissie.

Om efficiëntieredenen is beslist om de aanvraag tot erkenning van de deskundigen in eerste aanleg niet door de erkenningscommissie te laten behandelen. Om de voordelen van kennis van andere administraties niet verloren te laten gaan, voorziet artikel 7.2.9. van het voorontwerp de mogelijkheid dat de Vlaamse Regering voor bepaalde categorieën van erkenningen de bevoegde administratie verplicht om het advies te vragen van andere administraties.

De MiNa-Raad is in principe voorstander van een systeem waarbij de erkenning in eerste aanleg door een centrale erkenningscommissie gebeurt. De Raad kan instemmen met het systeem dat in het voorontwerp naar voor wordt geschoven op voorwaarde dat de Vlaamse Regering systematisch van haar bevoegdheid gebruik maakt om adviesverlening door andere relevante administraties te veralgemenen.

- [20] **Beroep en heroverweging bij labo's.** Het voorstel voorziet in een beroepsmogelijkheid voor deskundigen bij de erkenningscommissie en een heroverwegingsprocedure voor labo's bij de erkenningscommissie.

Met betrekking tot de erkenning van deskundigen wijst de Raad er op dat in de erkenningscommissie ambtenaren zetelen van de bevoegde administraties terwijl dezelfde administraties reeds in eerste aanleg een advies geformuleerd of een beslissing genomen hebben. Om de onafhankelijkheid en neutraliteit van deze ambtenaren te waarborgen suggereert de MiNa-Raad een passage in het voorontwerp op te nemen conform het Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur. Deze passage stelt *“De beroepsinstantie oefent zijn taak volledig onafhankelijk en neutraal uit. Bij de behandeling van de beroepen kan ze geen instructies ontvangen. Haar leden kunnen evenmin geëvalueerd of tuchtrechtelijk vervolgd worden op basis van de motieven die aan de beslissingen ten grondslag liggen in het kader van de taken die hun zijn toegewezen in dit decreet.”*

De beroepsprocedure bij labo's is een heroverwegingsprocedure waarbij de erkenningscommissie verzocht wordt haar initiële besluit te heroverwegen. De Raad vindt dat de personen die de beslissing in eerste aanleg hebben genomen niet in de beroepscommissie mogen zetelen. Daarom vraagt de MiNa-Raad dat de beslissing wordt genomen door

de plaatsvervangende leden (of de effectieve leden als in eerste aanleg het plaatsvervangende lid zetelde) aangevuld met een aantal onafhankelijke deskundigen (bv. vertegenwoordigers van Beltest).

De MiNa-Raad vraagt zich af of de termijnen voor het afhandelen van het beroep niet te ruim zijn. Momenteel wordt voorzien in een termijn van 20 dagen voor het onderzoeken van de ontvankelijkheid en de volledigheid van het beroep of de heroverweging. De beslissing over het beroep of het verzoek tot heroverweging moet binnen de 70 dagen genomen worden. De Raad suggereert om deze termijnen in te korten.

2.4. Kwaliteitsbewaking

- [21] **Toezicht.** Momenteel ontbreekt bij de erkenning van deskundigen in vele gevallen een structurele en allesomvattende kwaliteitscontrole.

De MiNa-Raad is van mening dat voor elke erkenning van deskundigen een vorm van structurele kwaliteitscontrole opgezet moet worden. Dit betekent dat op een vooraf bepaalde en regelmatige basis nagegaan wordt of aan alle erkenningsvoorwaarden wordt voldaan.

- [22] **Schorsing en opheffing.** De erkenningsverlener kan volgens het voorontwerp de erkenning volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen bij inbreuken op de erkenningsvoorwaarden, de reglementair bepaalde milieuvoorschriften die van toepassing zijn in het kader van de erkenning, en inbreuken op de milieuwetgeving die van die aard zijn dat het vertrouwen in de kwaliteit van de activiteit is aangetast.

De MiNa-Raad vindt het belangrijk dat de maat van de sanctie afgestemd kan worden op de maat van de problemen. Voor rechtspersonen die werken met tientallen personen en waarbij slechts één persoon in de fout gaat, kan een schorsing verstrekkende gevolgen hebben. De Raad vraagt zich af of het voorontwerp hier voldoende mee rekening houdt en dat niet moet voorzien worden in een bijkomend aangepast instrument zoals een administratieve boete.

2.5. Europese dienstenrichtlijn

- [23] **Europese dienstenrichtlijn.** Op 25 januari 2004 nam de Europese Commissie een voorstel van richtlijn aan betreffende diensten op de interne markt (de zogenaamde Bolkesteinrichtlijn) ingediend². De voorgestelde richtlijn beoogt de bevordering van het vrije verkeer van diensten binnen de Europese Unie.

2) COM (2004) 2 definitie/2, HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD betreffende diensten op de interne markt

De MiNa-Raad is voorstander van het principe van een interne markt voor diensten. Evenwel mag de richtlijn niet mag leiden tot een uitholling van de kwaliteit van de dienstverlening.

Volgens de MiNa-Raad miskent de voorliggende richtlijn de federale structuur van België en de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, o.a. op het vlak van leefmilieu. Het voorstel van richtlijn heeft als uitgangspunt dat een vergunning de dienstverlener het recht op toegang tot of uitoefening van de dienstenactiviteit moet geven op het gehele nationale grondgebied³. De MiNa-Raad stelt dat Vlaanderen de bevoegdheid moet behouden om erkenningsregelingen uit te werken die gelden binnen het eigen grondgebied. Bovendien moet Vlaanderen het recht hebben om dienstverleners die vanuit het buitenland opereren aan dezelfde voorwaarden te onderwerpen als diegenen die van op het eigen grondgebied werken.

3) Artikel 10, 4. stelt: "De vergunning moet de dienstverrichter op het gehele nationale grondgebied het recht op toegang tot of uitoefening van de dienstenactiviteit geven, met inbegrip van de oprichting van agentschappen, filialen, dochterondernemingen of bureaus, tenzij een afzonderlijke vergunning voor elke vestiging objectief om een dwingende reden van algemeen belang gerechtvaardigd is."